

Előfizetési díj:

Egész évre . . . 8 kor.
Félévre . . . 4 kor.
Negyedévre . . . 2 kor.
Egyes szám ára 20 fill.

Megjelenik minden
szerdán

Telefon szám: 96.

Felolvas szerkesztő és kiadó:

Peér Sándor

Kaposvár.

Irányi-Dániel-utca 14. sz.
Ide küldendő a lap szellemi részé-
illető minden közlemény, vala-
mint az előfizetési pénzek, birde-
tések és nyitiltekek.

Bérmertetlen küldeményt
nem fogadunk el. Kézira-
tokat vissza nem adunk.

SOMOGYI UJSÁG

MEGYEI ÉS HELYI ÉRDEKŰ VEGYES TARTALMU HETILAP.

A „KAPOSVÁRI HIVATALNOKOK TÁRSASKÖRE” HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Művelődési munka a nép közt.

Hogy a nép művelődését elő-
mozdithassuk, kell, hogy a műve-
lődési munka célszerű legyen. E
tekintetben okvetlenül és mindenek
előtt szükséges, hogy lehetőleg min-
den község, vagy legalább nagyobb
községekben vagy több község vidé-
kén találkozzék néhány jóakaratu,
buzgó, önzetlen ember, akik a nép
haladásáért dolgozni akarnak is, de
meg tudnak is.

Néhány igazi komoly munkás
többet tehet, mint egész csapat
szájhős, akik egymásra hagyják a
munkát, azután pedig egyikük sem
tesz semmit, a munka pedig elinté-
zetlenül marad.

Emlékezzünk csak azon időkre,
amidőn igazi ébresztők nálunk is
csak gyéren voltak találhatók.
Kevesen voltak ők. Bizonyos idők-
ben mind egy szobába belefértek
volna. Ha esetleg reájuk szakadt
volna a szoba padlása, amidőn
együtt voltak: akkor talán elvész
a nemzet. Igaz hallottam évek előtt
ecsetelni az ötvenes évek helyzetét;
hallottam pedig ezt a nép, a nem-
zet egyik legbuzgóbb nagyszerű
fiától, nagy nevű politikustól, So-
mogyan való tartózkodásom ide-
jében.

És ezek a férfiak felélesztet-
ték, feltámasztották, megmentették
a nemzetet. Tették ezt pedig ki-
tartó, önfeláldozó munkájuk által
akkor, amidőn már igen sokan,
talán legtöbben kétségbe kezdtek
esni a nemzet jövője, élete felett.

A mostani hazafiaknak és mind-
azoknak, akik a nép, a nemzet
politikai, gazdasági és kulturális
érdekeinek előmozdításán munkál-
kodni jelenleg hivatva vannak:
már nem oly nehéz a feladatuk,
mint amily nehéz volt az az előbbi
ébresztőkre nézve. A mostani mun-
kálkodóknak nem kell már a nem-
zet felkeltőinek, feltámasztóinak

lenniök, hanem kell, hogy önzetlen,
buzgó, gondos ápolói, bölcs vezérei
és tanítói legyenek és hogy a nem-
zet természetes, üdvös fejlődését és
tökéleteseződését minden téren elő-
mozdítsák.

Ugy hiszem, hogy szavakból,
hangzatos beszédekből már elég
volt; most már itt az ideje, pedig
legfőbb ideje, hogy tettekhez lép-
jünk.

Szemünk előtt tartsuk főleg a
vidéki népet, mert hiszen mint
tudjuk, ez képezi a nemzet magját.

Ennek áldozzuk fel magunkat;
ezt törekedjünk emelni.

A városokban elég alkalma van
a népnek arra, hogy tanuljon és
művelődjék.

Azonban a munka alatt a nép
közt én nem értem a drága és
zajos mulatságok és táncvigalmak
rendezését, melyek a szív és lélek
nemesítését nem éppen mozdít-
ják elő.

Ezekkel rendesen csak tékoz-
lásra szoktatjuk a népet.

A mi emeli, a mi nemesíti a
nép értelmét és érzelmét: az a
bőséges, tanulságos olvasás, szívne-
mesítő, nemes színelőadások ren-
dezése, azután pedig (amire súlyt
fektetek) alkalmas, tanulságos elő-
adások.

És arról, miként kellene meg-
győződéseim szerint művelni és fel-
világosítani a népet: akarok ez
alkalommal néhány szerény meg-
jegyzést tenni.

Hogy az előadás el ne tévessze
célját: mindig mulattató tanulsá-
gosnak kell lennie; a szónok pedig
kell, hogy jól bírja a tárgyat, a
melyről beszél, hogy a hallgatók-
nak esetleges kérdéseire kellő fele-
leteket adni és őket sikeresen fel-
világosítani képes legyen.

Hogy ezen feladatnak eleget
tehessünk: legjobb és legcélszerűbb
volna mindig előre meghatározni s
előre elkészíteni az előadások sorát

és az előadások sorrendjét is, még
pedig a kategoriáknak megfelelőleg.

A lelkeszek, tanítók mellett
ott lennének tapasztalt jogászok,
orvosok, akik tanítanak és felvilá-
gosítanak a hallgató közönséget az
egészségügyről, a polgári jogok és
kötelességeikről. A postahivatalnokok
pl. felvilágosíthatnák főleg a vidéki
népet: hogyan kell kiállítani a
különféle postaküldeményeket.

De a többi hivatalokból is
jelentkezhetnének szakmunkások;
még az adóhivatali és bírósági
hivatalnokok is.

Milyen célszerű és üdvös lenne
szakemberek által kioktatni a népet
az adókról és azok kivetéséről, a
telekkönyvről stb.

Az előadás rendezéséről és
annak népes látogatásáról s így a
szükséges helyiségről nevezetesen
kisebb községekben, gondoskodniok
kellene a lelkeseknek és tanítóknak,
akikre ezen nemes feladatnál nem
kis szerep várna.

Ugy vagyok meggyőződve, hogy
ezen népművelődés terén, ezen uton
szép eredményeket elérhetnénk.

És ez nem is oly nagyon nehéz.
Csak egy kis jóakarat és jó sok
kitartás kívántatik hozzá. Nem sza-
bad megengednünk, hogy pillanatnyi
sikertelenség rémitsen el minket
elkedvetlenednünk az esetlegesen
bekövetkező első csalódások miatt.

„Festina lente;” lassan járj
tovább érsz! Így szól a régi köz-
mondás; és ez igaz is.

Ne követeljük, hogy a nép
azonnal legyen olyanná, a milyenné
őt kívánjuk. És ha tényleg teszünk
valami jót a nép érdekében: ne
várjunk azért — jutalmat.

Ezt keressük a lelkiismeretünk
megnyugtató hangjában hogy leg-
alább valamivel járultunk a nép,
a nemzet műveltségéhez, boldog-
ságához.

Boldog az, aki legalább egy

Sirolin

*Emeli az étvágyat és a testvért, megün-
nelti a köhögést, vialadot, éjjeli izmádat.

**Tüdőbetegségek, hurutok, számar-
köhögés, skrofulozis, Influenza**

ellen számtalan tanár és orvos által naponta ajánlva.

Mint hogy értéketlen utánzatokat is kínálnak, kérjen mindenkor
„Roche” eredeti csomagolást.

F. Hoffmann-La Roche & Co. Basel (Srije)

„Roche”

Kapható orvosai rendeléseire a gyógyszerüzem-
ben. — Ára évenkénti 4.-korona.

rózsát, egy gyümölcsfát ápolt nemzete és hazája számára.

Ápoljuk tehát hazánknak önteláldozó, önzetlen munkákkal illatos rózsákat termékeny fákat.

Ha abba hagyják a sok fölösleges beszédet és ha mindegyikünk erejéhez és ügyességéhez képest legalább valami jót hasznosat tenni akar: akkor bizonyos, hogy siker fogja koronázni a nép érdekében végzett művelődési munkánkat.

Cselkő József.

H I R E K.

— **Hivatalvizsgálat a csendőrségnél.** Bessenyei László Albert csendőrezredes, a székesfehérvári VI. csendőrkörletti parancsnokság parancsnoka már több nap óta meggyőzően tartózkodik az egyes csendőrségi hivatalok megvizsgálása végett.

— **Kossuth szobor leleplezés Pécsen.** Vasárnap leleplezték le a pécsi Kossuth Lajos álló ércszobrot nagy ünnepségek, lehet mondani országos közreműködés között, a vásártéren. Vármegyénk Kapotsy Jenő főispán vezetésével küldöttségileg vett részt az ünnepélyen és a szobor talapzatára Kacsukovics Lajos alispán utján koszorút helyezett. A küldöttség a leleplezés után, a szintén jelenlevő Kossuth Ferenc kereskedelmi miniszternél tiszteltgett, aki a küldöttség tagjaival barátságosan elbeszélgetett.

— **A Balatonvidék megismertetése.** A Balatoni Szövetség számos irányból jövő óhajnak megfelelően elhatározta, hogy annak az érdekes folyó hó 8-iki előadásnak a nyomán, melyet a szövetség felkérésére Lóczy Lajos dr. egyetemi tanár, a Balatonnak eme legelső és legkiválóbb ismerője, előkelő, válogatott közönség előtt az Uránia színházban tartott, előadásokat rendeztek a Balaton leglátogatottabb fűrdőhelyein.

— **Eljegyzés.** Gyárfás Marci fogtechnikus a „Somogy” főmunkatársa, eljegyezte Prager Böcsikét, néhai Prager Ignác kaposvári fogorvos leányát.

— **Kinevezés.** Begedy Péter, csurgói főszolgabíróhoz beosztott közigazgatási gyakornokot vármegyénk főispánja tiszteletbeli szolgabíróvá nevezte ki.

— **Áthelyezés.** A m. kir. honvédelmi miniszter Bezilla Kálmán kaposvári csendőrfőhadnagyot Szombathelyre, Malcevic Miklós szombathelyi csendőrhadnagyot pedig Kaposvárra helyezte át.

— **Csőd.** A kaposvári kir. Törvényszék Radó és társa utóda Preisz Teréz kaposvári borkereskedő cég ellen a csődöt megnyitotta. Csődbiztos: Kelemen János tsvzéki jegyző: Tömeggondnok: Dr Csonka Ede ügyvéd.

— **Schnitzler Jenő** szigetvári porcelán és kötött áru kereskedő ellen szintén csőd nyitottat. Csődbiztos: Kelemen János tsvzéki jegyző: Tömeggondnok: Póór Sándor ügyvéd.

— **Tanítógyűlés Kaposvárott.** A somogy megyei tanító egyesület kaposvári járásköre májusi hó 14-én d. e. 9 órakor városunkban a központi állami iskola helyiségében gyűlést tart. A tárgysorozat a következő: 1. Gyakorlati tanítás. Tartja: Szentese Vrana Ilona. 2. A gyakorlati tanítás megvitatása. 3. Felolvasás. Tartja: Gondos József. 4. Számadás és költségvetés. 5. Új tagok felvétele. 6. Indítványok.

— **Betörők a mázsaháznál.** A vásártéren levő mázsaházba a múlt hét egyik napján betörők jártak alkulcsal kinyitották a ház alatti ajtaját és abból több rézsulyt és egyéb apróságot elvittek. A rendőrség hamarosan kézre kerítette a tetteseket: Kósa János, Dobrovizsky László, és Bostya János személyében, akik ellen a feljelentés megtétele.

— **Német gyufa.** A „Műszaki Világ” közli: Egy linzi gyufagyár „Sikkerheds Taendstikker” felíratu gyufával árasztja el Magyarországot. Ez a gyár azonban más felíratu gyufát is hoz forgalomba, melyet a szászok lakta vidékekre szállít s melynek dobozain ez a felírás van:

„Den Brüdern im bedrohten Land
Warmföhndes Herz, hilfe reiche Hand.”

Egy ilyen felíratu gyufaszállítmány véletlenül Kaposvárra került.

— **A katonai céllövő tolvajai.** A cserben levő katonai céllövő jelzőkészülékeit és villamos csengő huzalait május 8-ika

virradójára ezideig ismeretlen tettesek lelépték és magukkal vitték. Az ellopott ingóságok értéke nem nagy, de a helyreállítás nagy munkálatokkal jár, úgyannyira, hogy a csekély lopott holmival, igen tetemes kárt okoztak. A rendőrség erélyesen nyomozza a tetteseket.

— **Hogyan mulat rajtunk a német?** Hogyan: hát nagyon éretlenül. És pedig azonnal megértjük, ha az alábbi hirt elolvassuk, amely a Newyorkban megjelenő „Herald” című német lapban látott napvilágot:

„A tegnapi nap, amelyen gróf Széchenyi László fiatal amerikai feleségével bevonult a magyar főváros történetében egyedül álló esemény. A főnemesség, a főpapság, a politika, a tudomány és a művészet fejei az emberek megszámlálhatatlan ezreivel egyesültek, hogy a fiatal párnak bevonulását nemzeti ünnepnappá avassák. Már akkor nagy tüntetések tárgya volt a fiatal pár mikor Bécsből elindulva a magyar határt átlépte. Ötszáz valódi lótolvajból álló bandérium vágatott a vonat elé. A sineket felszedték s a grófi párt kivitték a szalonkocsiból, ezt pedig, mivel osztrák termék volt följuttatták. Azután kaszkából és vasvillakból készült diadal-kaput át elvitték őket Pozsonyba. (Pozsonyt külföldön Pressburg név alatt ismerik.) Nemzeti ünnepük alkalmával a város lakóinak annyi paprikát kell enni, hogy a beszédétől egyáltalán, de különösen a német beszédétől elmegy a kedvük. Pozsonyban a fiatal grófné tiszteletére *gatyajátékot* rendeztek, majd egy diszporció gulyással kínálták meg, amelyben a paprikát 63 megyéből összehordott agyagföldel hamisították. Pozsonytól Budapestig amerikai kivándorlók álltak sorfalat, akik egy dollár ötven centnyit napidíjat kaptak amerikai pénzben. Több órai késéssel délutáni két órakor Budepestre érkeztek. Az indóházban a városi képviselők és az egyházfjedelmek történelmi örömtáncot üdvözölték a grófnét. A polgármester gyűjtő beszéd kíséretében átnyújtotta a grófnénak a diszpolgárságról szóló oklevelet és a fő és székváros adósságairól szóló lajstromot. A főnemesség hölgyei szívélyes öleléssel üdvözölték a fiatal grófnét. Ez ölelések oly bensőségek voltak, hogy minden ölelés után

T A R S A.

Válás után.

Írta: SOMLYÓ SÁNDOR.

Oda visz az emlék, oda úz a bánat,
Ahol annyi édes, bájos emlék támad,
Ahol szerelmünknek annyi szép virága
Hullott hervadádba!

Tudom, hogy szívemre többé soh'se zárlak
S mégis egyre várlak . . . várlak . . .

Tudom, hogy a levél, ha lehullt a fűről,
Nem nő vissza többé! A nagy boldogságból
Ami megmaradt: csak szomorú emléked,
Csak a hiűlenség!

Tudom, hogy hiába kinznek a vágyak,
Mégis egyre várlak . . . várlak . . .
Oda járok most is és kereslek téged,
Ahol annyi édes percem volt teddél

S fojtott zokogással mit szívembe öltem,
Megered a könnyem . . .
Tudom azt, hogy nem jössz s reményeim
[csak árnyak]

Mégis egyre várlak . . . várlak . . .

Ébredés.

Mikor a vonat megállt a kis tirolai állomáson, a két ferencrendi szerzetes abba-hagyta az imádkozást s bosszusan néztek össze, amikor a kalauz kinyitotta a kocsi ajtaját.

Karcsu, egészen fiatal leány volt az új utitárs. Divatját multa, formátlan szabásu utruhában, kopott szálmakalappal a fején. Első pillanatra meglátszott rajta, hogy egyike azon számos szürke kis pillangóknak, akik belekeveredni kénytelenek a rohanó ember-

áradat kavargó forgatagába, a kenyér utáni küzdelembe. A leány leült a sarokba és kinézett az ablakon.

Az erdőkből zúgott zöld hegyek, az apró falvak szédítő sebességgel tüntek fel, hogy a másik pillanatban újból eltűnjenek, s a leány arca lassankint mind komorabba vált és nagy csöppek szivárogtak elő barna szeméből.

Elfordult az ablaktól s könyvet vett elő, olvasni próbált. De csak lapozgatott benne, nem érdekelte, és végre unottan félre dobta. Amint újra felpillantott, tekintete találkozott a szemben ülő szerzetes hideg, ékk szemével.

A leány meglepődve nézte a pap klasszikus, tökéletes szépségű arcát. Gyöngéd, finom vonásainak összhangját csupán az ajkai között húzódó barázdá bontotta meg, s elrejtett bánatról tanuskodott.

Mikor a leány ráemelte tiszta kék szeméit, a fiatal pap mélyen elpirult. Egy

Viskovszky János

műkertész

Kaposvárrott.

Ajánlja
dusan
felszerelt

magánosoknál parkirozásokat, fásításokat és minden a kertészeti

szakmába vágó munkálatokat.

Csokrok és koszorúk a legszebben és legjutányosabb áron készíttetnek és szállíttatnak.

Célja jó, szolid és olcsó kiszolgálás.

A közönség szíves megrendeléseit kéri.

faiskoláját,

jótállván az oltvány faji minőségéről is. Ajánlja rózsá és egyéb virág-kertészettét. Elvállal uradalmakul és

majd új karperecet, vagy órát kellett a grófnénak magához venni.

Amint láthatjuk, ez a budapesti távirat elég jól sikerült. Nem adjuk le azonban teljes elismerésünket az illető lap tudósítójának, tudniillik azért, mivel sok lényeges dolgot elferdített. Hogy csak egyet is megemlítsék, az illető bizonyára nem tudja, hogy a paprika a magyar nyelven nem speciális magyar fűszert jelent, hanem szolgabíró, a gulyás pedig huszárkardot. De van még ezenkívül nagyon sok olyan szó, amelyet nem értelmez helyesen. Ezeket azonban hagyjuk, riportból még az is kimaradt — ami igen-igen nagy hiba! — hogy a gatyák hogyan villogtak, továbbá hogyan feszült lábainkon a piros-fehér-zöld turcsosza, lábszáraikon meg a meggyaszín kasza és a kékbarsöny vasvilla. Hat a száguldó guillotin: a kutyám, hol maradt? Meg az andalító fokok? Hova lett nemzeti italunk: a kanász és végül hogyan felejtette el a tisztelőtreméltó kollega, hogy gróf Széchenyiék tisztelőre hódoló nomád-magyarjai ötvenezer erdélyi karót szászsba húztak? Ime, milyen alaptalan és téves a hit a német alaposágról!

Meghívó. Somogyvármegye jegyzői egylete által Kaposvárot a vármegye székházának kistermében 1908. évi május hó 28-án d. e. 10. tartandó rendes közgyűlésre s ugyancsak Kaposvárot a vármegyház kistermében 1908. évi május hó 27-én d. u. 4 órakor tartandó választmányi ülésre. Brüller János egyt. elnök.

Képviselő választók névjegyzéke. A jövő évre szóló teljes névjegyzéke a vármegye képviselő választóinak most van közszemlére téve az alispáni hivatalban. Az egyes községeket érdeklő névjegyzékek pedig az illető jegyzőségeknél, illetve városunkat illetőleg a polgármesteri hivatalban tekintethetők meg. Felszólamlásokat a névjegyzékbe fel és esetleg tel nem vétel miatt bárki május hó 15-ig adhat be.

Megnyílt a donnévárosi gyógyszerár. Az oly sokaig vajudó donnévárosi gyógyszerár végre megnyílt. A megvizsgálásra kiküldött egészségügyi bizottság folyó hó 9-én vizsgálta meg az új gyógyszerárt és azt minden tekintetben kifogástalannak

találta, mire a forgalom megnyitására az engedély megadatott.

A szerelem halottja. Marcali vidékének egyik legszebb leánya volt Maroszi Juliska, a ki egy tehetséges földmives leánya volt, és még a múlt évben jegyese lett egy legénynek, a kivel kölcsönösen szerették egymást. Nem is volt semmi akadályja egybekelésüknek, a szülők beleegyeztek, csak a legény búszkesége, a leány gazdag, ő pedig csak szegény két karu munkás volt, hogy tehát a különbözetet kiegyenlítsék elhatározták, hogy egy időre elmegy Amerikába, a hol fog szerezni pár száz forintot, hogy Juliskához méltó legyen. Hiába volt minden kérés, könyörgés e szándékról nem mondott le, ultra kelt. Az elhagyott menyasszony azóta csak sirt és szomorkodott, úgy annyira, hogy utóbb buskomor lett. Ez az örökös bánat azután ágyba döntötte szegény leányt, a honnan többé fel sem kelt, mert májusnak, a szerelem havának elején kiszenvedett.

Gyujtogató agastyán. Laczkovits István szentlázslói asztalos mester műhelyébe f. hó 3-án bement egy kis beszélgetésre Velszenbach János, 76 éves, ugyanottani lakos. Beszélgetésközben Laczkovits észrevette, hogy vendége időközönként egy-egy marok szácsot dug kabátja alá, nem szólt ugyan semmit, de ismerve az öregről ama hirt, hogy az gyujtogatási mániában szenved, elhatározta, hogy utána les. Megistette. Az öreg műhelyből egyenesen a szomszédban lakó Schwarcz Konrád szalmakazalához ment, amelybe a szácsot bedugta és gyufát gyújtva, meg akarta gyújtani. Laczkovits erre odarohant a gyujtót elfújta és így a felgyújtást megakadályozta. Velszenbachot a bíróságnál feljelentették és miután már más ízben is volt gyujtogatásért gyanu alatt, szigorú büntetésben fog részesülni.

Kirabolt éléskamra. A múlt hét egyik napján Nagy Mihály sávoiyi lakos, éjszakának idején gyanus zajra ébredt fel. Fel kelt, ki akart menni, azonban az ajtó kilincse kívülről kötéllal úgy volt átkötve, hogy az ajtót kinyitni nem lehetett. Nagy erre az ablakhoz ment és segélyért kiáltott, mire azonban a szomszédok megérkeztek, a zaj már elcsendesült, ép úgy Nagy éléskamrája is, a melyből néhány jó

madár az összes élelmi- és gazdasági szekeret az utolsó szálig elvitte. A csendőrség nyomozza a tetteseket.

Elűtötte a vonat. Vida György gyékényesi lakos, pályamunkás május 8-án reggel munkába ment a drávai vasúti hídon keresztül. A mint a hídon ment, egyszerre csak szembe jött vele a kavics bányából jövő kavicsvonat. Vida menekülni akart ugyan, de a keskeny hídon ez nem sikerült, a vonat elűtötte és fején életveszélyes sérülést szenvedett. Súlyos sérüléseivel beszállították a vármegyei kórházba.

Tolvaj testvérek. Tompa János és József poklosi lakosok, Honig Aladár viszlói gazdaságából 80 korona értékű zabos-bükkönyt kocsin elloptak. A csendőrség hamarosan kinyomozta őket, tettüket nem is tagadják, csak azzal védekeznek, hogy kényszerből loptak, mert különben jószágaik a takarmány hiány miatt éhen vesztet volna.

Minden olvasónknak egy nyereményt! Ki ne szeretné ezt? Mai számunk címlapján minden olvasónk megtalálja a maga szerencse béléget. Rövid, de sokatmondó a szövege, eredeti és szép a kidolgozása. Próbálja meg! Nem bánja meg!

Dörge Frigyes felárusító, Budapest, Kossuth Lajos-utca 4. kinek bankja az utolsó másfél év folyamán tudvalevőleg, az osztálsorajátéknak majdnem összes nagyobb nyereményt fizette ki verőinek, arra kéri tisztelt olvasóinkat, hogy a 22. sorajátékra való megrendelésekkel ne készenek, mert a húzás már f. é. május 21-én megkezdődik. Legjobb, ha postautalványon történik a megrendelés.

A sorsjegyek ára: Egész 12 kor., fél 6 kor., negyed 3 kor., nyolcad 1.50 kor.

CSARNOK.

A tanácsos úr.

A „Somogyi Újság” eredeti csarnoka. —

Írta: Horváth Rezső.

A tanácsos ur — nagyságos Félegyházi Bonaventura, magyar királyi földmivelésügyi miniszteriumi osztálytanácsos — sietve loholt be a díszes József-kúrti bér-

pillantást vetett mellette szundikaló társára, aztán imádkozni kezdett. Nemes arcvonásai kismultak, a keserű vonás eltűnt ajkai körül, s olyan volt ábitatos mozdulatlan-ságában, mint valami művész kéz faragta fensége szobor.

A leány nem bírta szemeit levenni róla, mintha megbűvölték volna egyre csak a pap kristályos, csillogó tekintetén nyugodott. Lelkében valami homályos sejtelem azt sugta, hogy amit tesz, az nem helyes, de azért egyre csak akarát nélkül engedte át magát a varázsnak. A pap érezte magán az átható tekintetet, homlokát haragosan összerancolta, arca égett az elfojtott haragtól.

Percekig küzdött magával, végre felnevezett könyvéből a tekintetével haragosan utasította rendre a leányt.

Mintha álmából rázták volna föl, hirtelen összererezett a leány, a szegénylősen, a tetten ért tolvaj remegésével sűtötte le szemét. Elpirult szőke haja tövéig, szegényét, zavarát palástolni akarta a kinézett az ablakon.

A nap már lehukott a hegyek mögé s az egész tájra valami sajátságos lilás fény borult.

Messze jártak, az ismerős hegyek mind elmaradoztak, az apró falvak helyett csunya, magas gyárkémények meredtek az ég felé és a leány, amint elnézte a füstől szennyes felleget, úgy érezte, mintha valami hiányzana a lelkéből.

Egyik kanyarulatnál újra föltűnt a nap óriási vörös korongja, bucsuzó sugarai betévedtek a kupé ablakán s megpihentek a lány halavány arcán.

A fiatal szerzetes? Mintha megbánta volna, hogy rideg tekintetével zavarba hozza a lányt, rapillantott szeliden, engesztelősen. Az imakönyv nyitja hevert az ölében s most már ő nézte önfeledten a leányt. Elfelejtkezett egy percre, kettőre mindenről, csak azt érezte, hogy ifjú lelke magával ragadja abba a tiltott ismeretlen világba.

Nézte lányt s látta, hogy fiatal és üde, a haja szőke és selymes s az ajka piros,

édes. Nézte és észrevette, hogy szép, érezte, hogy szeretné azt a nedves piros ajkat hosszasan, soká csókolni. Eddig ismeretlen kéjes érzés remegtette meg a lelkét. Megkivánta az életet, a szép, fiatal nőt, ifjúsága minden erejével.

Az imakönyv lecsuszott az öléből. Lehajlott érte, felvette és közömbösen félre tette. Nem imádkozott...

Este lett. A vonat lihegve, rohanva nyelte a sötétséget s vitte, röpítette őket a nagyváros felé. A lány összeszedte kis holmiját, és menni készült. Mikor ott állott a lármás pályaudvaron, a vonat mellett, még egyszer visszanezett. A kupéban félhomály volt, de a lány jól látta azt a két égő szemet, azt a klasszikus szép arcot, szíve összeszorult és szemébe könny szökött.

A vonat lassan, lomhan indult neki a végtelen sötétségnek, a lány pedig szomorúan fordult meg, hogy elinduljon, neki vagyon a világnak, magányos uton, egyedül...

ENERGIN

EGY EGÉSZ DOBOZ ÁRA 2.50 K.

Kapható a gyógyszerárakban, de biztosan az
ENERGIN VÁLLALATNÁL PÉCSETT,
mely 6 dobozt bérmentesen szállít.

Leghathatósabb és legizletesebb hízoló és vértisztító szer!

Számos előkelő orvostanár és szaktekintély által kitűnő eredménnyel kipróbálva.

Gyermekeknek: Siettetti a járást és fogzást, eloszlatja a mirigyeket és az ótvart — biztosítja a csontok és izmok ép fejlődését — javítja és rendezi az emésztést.

Felnőtteknek: Utólérhetetlen vérképző, gyengékedőknek erősítő és mirigy-
oszlató szer — melibajosoknak megszünteti az izzadást és elősegíti a gyógyulást.

palota szőnyegekkel bétértett, fényes lépcsőházába és gyorsan felfelé haladva, az első emeleten megállt és becsöngtetett a lakásába.

Kifutja magát

Az ajtószárny rögtön kinyílt és kellemes leányhang bökölve köszöntötte:

— Kezeit csókolom nagyságos ur! Felegyházai idegesen tolt a félre a leányt s bosszusan mordult rá, amikor az kezét akart csókolni beki:

— Hagyjon most békét Margit, — mondta és a dolgozószobájának kilincsére tette a kezét.

Mielőtt benyitott volna, még megkérdezte a leányt:

— Hogy van a nagyságos asszony?

— Eppen most van nála — mondta ez — a Gáspár professzor ur... No tessék bemenni, — tette hozzá gyorsan, amikor látta, hogy Felegyházai a feleségének szobája felé tart. — A professzor ur azt mondta, hogy ne engedjek be hozzájuk senkit...

— Jól van, — mormogta kedvetlenül a tanácsos ur, — jól van. De monda csak, nincs semmi újság.

A szobaleány — eléggé csinos, szőke fruska — előbb óvatosan körülnézett, hogy nem-e jön valaki a szomszédos szobából és csak aztán felelt, lassan, szinte sűgva:

— Megmondom, — kezdte, — pedig nem lenne szabad!... Ma délelőtt lett meg a...

— Meglett?! — kiáltott fel örvendezve Felegyházai. — Mi lett?

— Pszt!... Ne tessék lármázni nagyságos ur!... behallatszik a szobába... — sűgta a leány aggódva.

— De az istenért, — kérte türelmetlenül, izgatottan Felegyházai, beszéljen már!

— Beszélék... Ne tessék megjedni, a kicsike fiú...

— Fiú!... Fiú!... ordított (már nem is kiáltott) örvendezve a tanácsos ur, s miniszteri osztálytanácsoshoz nem illően rugkapalózott a fotelben, amelybe belevetette magát.

A szobaleány riadtan menekült ki a szobából.

Felegyházai egészen átadta magát az apaság kellemes érzésének. Az ő negyvenöt éves szívének minden melegségével tudott örülni a kis vendégnek, amely épen a házasságuk negyedik esztendőjében érkezett meg. Négy esztendő óta volt már házasa, s a felesége épen húsz évvel volt fiatalabb, mint ő. Ez azonban nem akadályozta meg őt abban, hogy az ő kilumpolt, kiévezett testét és szerelmét — amelyet házassága napjait csak felvilági hölgyekre pazarolt el — egy fiatal nő teljes boldogítására alkalmassá ne tartsa.

Nem mondhatom ugyan, hogy tán Felegyházai nem szerette Paulát, a feleségét, de azt sem mondhatom, hogy Paula szerette őt. Olyan házaspár voltak ők, amelynek általában a Lipótvárosból kerülnek ki. Tudnillik: a szerelem egyik félnél sem volt kérdés, hanem csak az érdek, de legelső sorban a pénz.

Felegyházai a felesége — vagy mondjuk inkább: a felesége apja — révén lett a Jézsef-városnak képviselője, mert Paula, meg az öreg Sümegi, aki — melleleg megjegyezve — posztónagykereskedőnek mondta magát, régóta befentes volt pártelnök és a miniszter házanál, akinek tetszett Paula, a keleti szépség s így amit ezek a jeles urak az ő kérésére nem tettek meg, azt megtették a Paula kérésére...

Annymira-amennyire boldognak érezték magukat Felegyházaiék. Jól éltek, — amit ugy kell értelmezni, hogy sohasem veszekedtek egymással; — megértették egymást. (igen: Paula egy mást!...) Ugyan alkalom nagyon is sokszor lett volna mindegyiknek pörölni, de hát a cselédék előtt nem akartak veszekedni, mert tudták, hogy az ilyen családi jelenetek által mind a ketten sokat veszítenének a tekintélyükből. Tehát — a

mai modern társadalmi élet felfogása szerint — a boldog házasság sorába tartoztak.

Csak egy hiányzott még a teljes boldogságból, amivel ugyan az asszony nem igen törődött, de Felegyházai sokat foglalkozott vele: a gyermek.

Négy esztendőig kellett ezen gondolkoznia a tanácsos urnak s végre a négy esztendő elmúltával, beköszöntött az oly régen várt kis vendég, aki kicsiny fejével, ártatlan lelkevel el sem gondolhatta, hogy milyen nagy örömet szerzett Felegyházainak. aki kétszeres örömet érzett akkor, amikor megtudta, hogy a kis csacsogó vendég fiú...

E pillanatban csevegést hallott.

Ő nagysága ugrott fel, hogy az ujonnan érkezettet beeresse. Az jutott ugyanis hírtelenében eszébe, hogy kicsoda nagyszertű dolog volna az, hogyha a gólya állana az ajtónál és egy másik kis babát hozna neki, egy kis leányt...

De nem a gólya volt, hanem Mezőy Béla, aki az ő miniszteriumában valami kishivatalnok volt, egyébként Felegyházainak unokaöccse.

Felegyházai minden szó, vagy beszéd nélkül egyenesen átölelte Mezőyt, aki csodálkozva nézte az öreget. Ez végre eleresztette, amire aztán az alig huszonöt éves fiatalember végre szóhoz jutott:

— Minek örülsz annyira Boni? — kérdezte.

Felegyházai nem szólt semmit, hanem bevezette a dolgozószobájába, ahol egyenes állásban helyezkedett, kinyújtogatta tagjait, kihúzta magát és egynéhányszor eleélt Mezőy előtt.

— Minek örülsz, Boni? — kérdezte újra Mezőy. — Talán megütöttél egy főnyereményt, vagy talán megint kinevezett a minisztered, avagy talán...

Felegyházai büszkén felelt:

— Semmi talán! — mondta provokálón. — Bizonyos, konkrét dologról van szó... Ugy nézz reám, hogy apa vagyok!

A fiatalembernek leesett az álla. Még a monokliját is felcsapta, s úgy, azon keresztül bámulta azt az embert, aki újdonsült apa. De — a bizonyára örömtől sugárzó két rózsás arcon kívül — semmi különöset, semmi szokatlant, semmi újat nem fedezett fel rajta. Eme felfedezésének csakhamar kifejezést is adott:

— Nem látok rajtad semmit, ami figyelmeztethetné a laikus embereket eme fontos körülményre.

Felegyházai meglepetten mintegy kiabrándulva kérdezte:

— Nem?

— Határozottan nem.

— Akkor hát kimondom a többi is, ha már az arcomról le nem olvasod.

— Beszélj Boni.

Felegyházai Fontoskodó, de azért büszke arccal nézett a fiatal emberre, aki mosolyogva szemlélte őt.

— Tudod, a cselédem mondta, tudod, hogy meglett a kicsike, tudod...

— Tudom, szakította félbe Mezőy, — bocsás meg, de a nagy örömöd közepette el is felejtettem Paula ónagysága hogyléte felől kérdezősködni és...

— Hagyd el...

— Dehogy hagyom!

— Nem értesz. Az üres udvariasságot hagyd el, ha nálam vagy...

— Kérlek!

Felegyházai folytatta:

— A feleségem különben egészen jól van... A kicsike fiú lett! Érd meg: fiú!

Mezőy unottan állott fel:

— Ugyan hagyd, — mondta, — az a gyermek hátha nem is hoz olyan nagy örömet az életedbe, mint amilyeneket te most fűzöl hazzá...

— Mond csak, — tette hozzá gyorsan, — mit akarsz belőle nevelni?

Felegyházai elbámult. Látszott a csodálkozást kifejező tekintetén, hogy arra még ő sem gondolt. Vontatottan felelt:

— Mit? Ezt még ma nem tudhatom...

— De mégis, mond meg, úgy körülmenyesen...

— Nem tudom.

— Diplomátát, úgy-e? — kérdezte erőltetett mosolylyal, várakozásteli tekintettel függve Felegyházai arcán.

— Persze, persze... Diplomátát kellene, de mindenekelőtt szónokot, olyant, aki meghódítja ékesszólásával a Hazát, magával ragadja az egész miniszteriumot, a királyt, mindenkit...

S amig beszélt, egészen belemelegedett abba a gondolatba, hogy a fia, az egyetlen, a soká várt, a szeretett gyermek képviselő lesz majdan, aztán államtitkár, majd miniszter, aztán... hisz' nincs is tovább a ranglétra! Innen már csak egy fok van: a király.

Mezőy unszolására nézett csak fel:

— Légy szíves Boni, nézd meg Paula ónagyságát, hogyan érzi magát és ha lehet fogadnia, nagyon szeretném látni...

— Kérlek, parancsolj addig helyet foglalni, — mondta tartózkodóan Felegyházai.

— De nem nézed meg Paulát?

— Nekem sem szabad. A szobaleány azt mondta, hogy a Gáspár professzor van nála.

— Gáspár?

— Igen.

— De hiszen Gáspárral éppen a lépcsőházban találkoztam... Nem is tudtam, hogy éppen Paulánál volt... Menj csak kérlek...

— Megyek.

Felegyházai felállt és amig az ajtón kilépett, mosolyogva szólt vissza Mezőynek:

— De barátom, egészen bizonyos, hogy diplomatát fogok nevelni belőle!

S örömteli mosolylyal várta a választ.

— Miért nem mindjárt minisztert? — kérdezte Mezőy maliciózusan, amire Felegyházai ajka széles mosolyra nyílt.

— Kérlek, egyszerre nem lehet miniszter... Majd az idő meghozza tén azt is.

S ezzel kilépett az ajtón.

Nem számított egyikük sem arra, hogy a nagy örömek egyszerre vége szakad, amint Felegyházai belép a fehér szobába, ahol a felesége feküdt, mellette egy kis bölcsőben pedig a — halott fiúcska... Mert úgy van: a kicsike halva született, amit a szobaleány nem mert bevallani...

Mig Felegyházai odajárt, Mezőy mosolyogva lépett az ablakhoz:

— Hogy örül a vén számár! Pedig ha tudná, bizony sirna inkább, nem hogy örülni...

És rágyújtott vig fűtyszóval arra a pajkos kupleréfőre, amelyet az este az Orfeumban hallott:

*Sohse busulj öregem,
Hogy meglepett a gólya,
De te azért ne busulj:
Hisz' te nem tehetsz róla!...*

A bányarém.

Irta: HORVÁTH REZSŐ.

(Polytátás.)

Az eszelőnek Bossányira esett tekintete. Ez nagyon kényelmetlenül érezte magát, s zavarát nem tudta elrejtteni a munkás fűrkésző tekintete elől. Bartaki agyába világosságot derített ez a nyugtalanság. Eszébe jutott az, amit az előbb csak sejtett, de ami most kézzelfogható bizonyosság volt: Bossányi csábította el Mártáját; eszébe jutott a multból minden: Márta elhidegülése, a kis gyermek megszületése, amelyről tudta, hogy nem az övé, s végül a leány eltűnése, amely után néhány napra feltűnt a bányában a rém, aki a közelébe jutott munkásokat kíméletlenül lökte alá a mélybe...

Bartaki mégis megbocsájtott neki, s kitárt karokkal közeledett feléje. A leány

rémülten sikoltott fel, a karján a csecsemővel, riadtan hátrált... De csak egyet léphetett, egyetlen-egyet, mert a következő pillanatban a nagy kő, amelyen lába nyugodott, hirtelen kifordult helyéből és dübörögve hullott alá a mélybe, aki egy hosszú, velőtrázó sikoltást hallatott...

Megfagyott ereikben a vér erre a rémes látványra... Néhány másodperc múlva aztán újra lehetett hallani a sikoltást, amely a szerencsétlen leány kebléből felszakadt abban a pillanatban, amikor a tárna fenékén agyonzúzta magát... A kővek egész zápora zuhant rája, amelyeket a nagy kőesés kimozdított a helyéből.

Aztán csendesség lett újra.

Az eszelős tért magához legelőbb. Az üreg széléig ment óvatosan, ott lehasalt, s alátékintett a mélybe... Hasztalan, nem láthatott semmit, mert lennt koromsötétség honolt. E pillanatban megszólalt a remegő Bossányi:

— Ideje már, hogy felmenjünk!

Bartaki e szavakra rémes üvöltéssel ugrott fel, egy ugrással Bossányi előtt termett, akinek iszonyu erővel ragadta meg a karját, úgy hogy az fájdalmasan szisszent fel:

— Mit akar? — szolt csaknem sirva.

— Te magad lész az ötödik halott!

— ordított Bartaki és hatalmas erejű karjaival az üreg széléig vonszolta Bossányit. A »gróf« meg Wunder utat engedtek neki. Nem akadályozták meg Bartakit, mert tudták a Márta szégyenét és sejtették, hogy a minden asszony körül legyeskedő Bossányi lehetett csak a szép leány csábítója, akivel már egy év óta viszonya volt. Mire tekintetüket felemelték, Bossányi már nem volt sehol... Csak rémkiáltása hangzott hosszan, betöltve a bánya mélyét...

Bartaki megdicsőült arccal állott meg az üreg szélénél, s melléből nehéz sóhaj fakadt fel:

— Mártám, jövök!... — s eltűnt az üreg mélyében.

Egy kiáltás és újra csendes volt minden a bányában...

Wunder csendesen a térdére ereszkedett és halkán imádkozott a »gróf«-fal.

— A szerencsétlen maga fölött is ítélkezett... — suttogtak remegő ajkai...

(Végo.)

Teljesen kipróbált,

minden tekintetben kifogástalan használt IV-es számú „YOST”-írógépet, utolsóelőtti modellünk, ajánljuk 800 koronaért, esetleg részletfizetésre is. Új, X-es számú gépünk ára 600 kor. 5% pénztári engedmény.

A „YOST”-írógép nem szalagos gép,

minek következtében írásnak tisztaságát más gép utol nem érte. Mindkét gépet bemutatjuk az ország bármely részében vételkötelezettség nélkül. Bővebbet

„YOST”-írógép r.-t. Budapest, VII., Erzsébet-körút 9-11. (New-York palota.)

Káldor M. igazgató.

VICZE LÁSZLÓ

sziiggyártó és nyergesmester

K A P O S V Á R O T T.

Ajánlja magát a szakmájába vágó minden munkák jó, gyors és pontos elkészítésére.

Raktáron tart

**nyergeket, lószerszámrészeket
— és bőrkenőcsöket. —**

Kaphatók nála nyárra

bogárcsipés elleni hálók,
ugy egyéb luksuszfelszerelések.

Nyomdai munkákat

jutányos áron készít

Hagelman Károly

könyvnyomdája

Kaposvár.

BUZIÁSI PHÖNIX ÁSVÁNYVIZ

VESE-ÉS HÓLYAGBAJOKNÁL MINDEN VIZET FELÜLMUL.

Kellemes, kissé savanykás ízű, vasmentes, szénsavdus,
rendkívül üdítő asztali víz.

Orvosilag ajánlva.

Orvosilag ajánlva

Ívógymódra használva, vese- és hólyagbajoknál, a vesemenede idült hurutjainál, húgykő- és fővénképződésnél, a légutak és a kiválasztószervek hurutos bántalmainál kitűnő hatásnak bizonyult. — Prospektust kívánatra küld a forráskezelőség:

Muschong buziási gyógyfürdő igazgatósága Buziásfürdön.

4 miniszteri jóváhagyás.

1. A berlini földm. miniszter urtól 1906. február 20.
2. A kopenhágai belügyminiszter urtól 1906. december 20.
3. A hesseni nagyhercegségnél a belügyminiszter urtól 1907. május 13.
4. A berlini földm. miniszter urtól 1907. október 15.

„RATIN“

mint legbiztosabb

egér- és patkányirtó-szer

van elismerve. — Több külföldi polgári és katonai hatóságok elismerése.

- 1 adag patkánybacillus 3.— kor.
1 „ egérbacillus 1.80 „

Prospektus kívánatra ingyen.

Nagyobb területen az irtást garanciával elvállalja

„RATIN“ bakterológiai laboratórészvénytársaság magyarországi vezérképviselője és egyedárusa

HAAN BÉLA

BUDAPEST,

VII. ker., Rottenbiller-utca 26/24.

Jutányos áron

felvételnek

hirdetések

a kiadóhivatalba.

Szépítő-kurát

végezhet mindenki odahaza,
ha egy dr. JUTASSY-féle készletet beszerez.

Ilyenek:

Bőrápoló-készlet a normális, ép, tiszta archór szépségének ápolására és megőrzésére; száraz, sümörös, durva, hámlo, feszülő, viszkető, hervadó bőrre; ráncok és libabőr ellen.

Bőrgyógyító-készlet fényes, zsíros, pórusos, atkás (mitesszerek), pattanásos (vimmerlis), erecs, vörös arc, vörös orr, vörös kéz, fagyási foltok és izzadás ellen.

Bőrtisztító-készlet elsárgult, lebarhult, napsütött arcok fehéritésére, szeplő és májfolt ellen.

Bőrhámlasztó-készlet lencsefoltok, tag pórusok, pattanásnyomok, rózsapattanás (rosacea), bőrkeményedés, borvirág, himlőhely és sebhely ellen.

Hajgyógyító-készlet hajkorpa, hajhullás ellen és a kopaszodás meggátolására.

E készletek föl vanha szerelve a megfelelő szappannal, a szükséges kozmetikai eszközökkel és szerekkel, melyeknek biztos hatását 1899. óta ezer és ezer arcon tapasztaltuk és a melyeknek ártalmatlanságáról az intézet főorvosa Jutassy József dr. kozmetikus bőrgyógyász, egészségőntánár kezkesedik, kinek receptjei szerint a szerek készülnek. A ki-merítő használati utasítás alapján mindenki sikerrel kezelheti önmagát azon szépség-hibája ellen, melynek megfelelő készletet beszeres. Jutassy dr. „Szépségápolás“ című könyve minden készlethez mellékelve van.

Minden egyes készlet ára 5 korona.

Készíti és elárusítja személyesen vagy posta útján a

Kozmetikai Gyógyintézet elárusító osztálya

Budapest, IV., Kossuth Lajos-u. 4. I. emelet.

Kapható vagy megrendelhető az intézeton kívül minden gyógyszerárban — Főraktár: Török József gyógyszerár Budapest, VI. kerület, Király-utca 12. szám.

Pollitzer Sérvambulatorium.

Nyilvános orvosi rendelő intézet sérvbajosok, ferdénntöttek és amputáltak részére.
Budapest, IV., Kossuth Lajos-u. 8. (Félemelet)

Az intézet szakorvosa bárkinek teljesen díjtalanul rendelkezésére áll. Az orvosi — — — — — vizsgálat igénybe vétele vásárlására nem kötelez — — — — —

Orvosi ellenőrzés, mérsékelt árak.

— Egyéni speciális kezelés. —

Szabadalmazott sérvkötők már 5 koronától feljebb. Vidéki rendelések az intézet szakorvosa által lelkiismeretesen felülvizsgáltatnak a pontosan és legnagyobb titoktartás mellett eszközöltetnek. **Higienikus cikkek** a legfinomabb minőségben, orvosilag ajánlva és sterilizálva. Feltétlenül megbízhatók. Tucatonta — — — — — ként 2—16 koronáig. — — — — —

Ugyanott Jelent meg „Az ember egészsége“ című orvosi mű, mely kizárólag a sérvbajjal, annak ellenszereivel foglalkozik. E munkát bárkinek díjtalanul és kárt borítékban küldi meg az intézet igazgatója.

15—52

Stock Cognac Medicinál

szavatolt valódi borpárlat

CAMIS és STOCK

gőzpárolótelepéből

BARKOLA.

Cognac gőzfőzde állandó hivatalos vegyi ellenőrzés alatt.

Kapható minden jobb üzletben.